

Arme riddere til alle

Av Pollyanna Mattos Vecchio
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i Brasil.

Rebeca holdt søsterens hånd. De hoppet ut av sofaen og trampet på teppet. De to jentene fniste.

“Høyere!” sa Melissa.

“Jenter, ikke hopp inne. Vi ønsker ikke å plage Miss Daisy så tidlig på dagen”, ropte mamma fra kjøkkenet.

Rebeca og Melissa rynket pannen og satte seg. De hadde nettopp flyttet inn i en ny leilighet. Miss Daisy var naboen som bodde under dem.

“Har du noen gang sett Miss Daisy?” spurte Melissa Rebeca.

“Nei. Men jeg er redd for henne. Jeg hørte at hun hater barn”, sa Rebeca.

Miss Melissa gjorde store øyne.

“Men hva med arme ridder-tradisjonen vår?”

Det var bare noen dager til julaften. Rebeca og Mellissas favoritttradisjon i familien var å lage arme riddere til alle naboene. Dette året ville det bli spesielt, siden det ville være første gang de laget det i det nye hjemmet sitt.

“Kanskje vi burde hoppe over døra til Miss Daisy”, sa Rebeca.

Da jentene våknet på julaften, gledet de seg til å lage arme riddere.

Rebeca hjalp pappa med å piske egg, melk, sukker og kanel. Melissa dynket brødet i eggeblandingen. Så stekte de brødet. Snart luktet hele leiligheten deres kanel.

Til slutt la de de arme ridderne i poser og skrev naboenes navn på hver av dem.

Rebeca lukket den siste posen. “Klart!” sa hun.

Pappa talte posene og sjekket alle navnene. “Jeg finner ikke noe til Miss Daisy”, sa han.

Rebeca og Melissa så på hverandre.

“Vi ville ikke gi til henne” sa Rebeca. “Hun hater barn.”

Pappa rynket pannen. “Vi har som tradisjon å dele med alle naboene. Syns dere ikke at vi skal lage en til Miss Daisy?”

Rebeca og Melissa visste at pappa hadde rett. De fylte en pose til og skrev “Miss Daisy” på den.

De tok posene med til naboene.

Til slutt kom de til døren til Miss Daisy.

Hva om hun ikke liker det? Hva om hun kjefter på dem?

Jentene trakk pusten dypt. De banket på døren.

“Hvem er det?” spurte Miss Daisy. Hun åpnet døren og så ned på dem. Hun hadde kort hvitt hår. Hun virket ikke så skremmende.

Et øyeblikk visste ikke Rebeca og Melissa hva de skulle si.

“Det er vi som bor i etasjen over”, sa Rebeca.

Miss Melissa holdt frem posen. “Vi har arme riddere til deg. God jul!”

“Å, takk skal dere ha! Jeg elsker arme riddere.” Miss Daisy tok posen. “Så det er dere som er de nye naboene? Jeg hadde lyst til å hilse på dere, men jeg tenkte at

dere kanskje ikke liker gamle folk som meg.”

Rebeca og Melissa så på hverandre med store øyne. “Vi trodde ikke du likte barn!” sa Rebeca.

Miss Daisy lo. “Jeg er kjempeglad i barn! Kom inn. Jeg skal vise dere bilder av barnebarna mine.”

Så gikk alle inn i Miss Daisys leilighet. Det var blomster overalt og mange familiebilder.

“Sett dere ned. Jeg har nettopp laget litt pasjonsfruktjuice”, sa Miss Daisy. Hun skjenket juicen i kopper. “Det tror jeg blir perfekt til disse arme ridderne.”

Jentene og foreldrene deres tok koppene med juice.

Det var kjempegodt!

De fikk vite hva barnebarna til Miss Daisy het. De hørte til og med på julemusikk sammen med henne.

Rebeca og Melissa hadde tatt feil av Miss Daisy. Hun var hyggelig. Og morsom! Arme riddere til jul var en fantastisk tradisjon. I år hadde det hjulpet dem å få en ny venn. ●

ILLUSTRASJONER: SHAWNIA J. C. TENNEY

Litt juleteneste gjorde
at de fikk en ny venn.